

רעיונות מקוריים לדרשות שבועיות לשלוחים

יצא לאור בתאריך:
כ"ו סיון תש"ע

פרשה:
קרח

כותרת:

להביא את המשיח באמצעות חמור פשוט...

פרוייקט בחסות "משרד השלוחים"

הדברים על אחריות הכותב בלבד

פרשת קרח

להביא את המשיח באמצעות חמור פשוט...

לאחרונה השתתפתי בהלוויה ל"ע של אשה שבעלה הספיד אותה בפני הנוכחים, ובין הדברים הוא סיפר להם שפעם הוא נהג במהירות מופרזת ושוטר עצר אותו. אשתו המנוחה שישבה לידו פנתה לשוטר ואמרה לו: "בבקשה תן לו קנס! מגיע לו! אני צועקת עליו תמיד שיסע בזהירות והוא אף פעם לא שומע בקולי, סוף סוף עצרת אותו, תן לו קנס גדול שילמד לפעמים הבאות!" השוטר הורה לו לצאת מהרכב, ואז הוא פונה אליו ושואל אותו: "תגייד לי, היא תמיד כזאת?" הבעל עונה לו בחיוב. אומר לו השוטר: "אם כך אתה יכול ללכת, את העונש שלך כבר קבלת!" הבעל סיים את סיפורו ואמר, שכעת זו הפעם הראשונה שהוא מעיז לספר את הסיפור הזה!

לאחרונה התפרסמו תוצאות של בדיקה שנערכה ברחבי ארה"ב, באיזה עיר נמצאים הנהגים המנומסים ביותר, והיכן נמצאים הנהגים המסוכנים ביותר. כולנו יכולים לנחש באיזו עיר הם הנהגים הכי פחות מנומסים: ניו-יורק סיטי.

כמו בכל דבר, צריך להסתכל בתורה כיצד צריך "לנהוג" (תרתי משמע). בתקופת התנ"ך אנשים השתמשו בשלשה סוגים של כלי רכב : סוסים, גמלים וחמורים. מתוך השלשה מי מהם 'נוסעי' מהר יותר? כולנו יודעים שהחמור בקושי זז, אבל בין הגמל לבין הסוס מי מהם רץ יותר מהר? שמעתי מ"מביני דבר" שישנם גמלים שיכולים לרוץ ארבעים מייל לשעה, וסוסים גם יכולים לרוץ בערך באותה מהירות כמו גמלים.

אלו שרצו להגיע במהירות למחוז חפצם רכבו על סוסים או על גמלים. לעומת זאת אלו שלא מיהרו כל כך ליעדם, או שלא יכלו להרשות לעצמם רכב כל כך יוקרתי כמו סוס, הסתפקו ברכיבה על חמורים.

כשמחפשים בתורה על איזה רכב נסעו אבות האומה, מגלים דבר מענין. אנחנו לא מוצאים יהודי חשוב שרוכב על סוסים. אנחנו מוצאים יותר רכיבה על גמלים. אנו קוראים על אליעזר עבד אברהם שנסע לחפש שידוך ליצחק, בתורה כתוב שהוא נסע על גמלים, והדבר אינו פלא שהרי הוא מיהר מאוד; יצחק כבר לא היה בחור צעיר אלא היה בן ארבעים והיו צריכים למצוא לו שידוך מהיר, ולכן אליעזר בחר כמובן את כלי הרכב המהיר ביותר למטרה זו.

אבל כשרוצים לדעת באיזה רכב השתמשו אבות העולם, אנו מוצאים בתורה שלושה אנשים מפורסמים שעליהם מסופר במפורש באיזה כלי רכב הם בחרו. הראשון שאנו קוראים עליו בתורה הוא אברהם אבינו. בסיפור של העקדה אנו קוראים כיצד אברהם אבינו השכים בבוקר "ויחבוש את חמורו" (בראשית כ"ב, ג). אברהם אבינו היה אדם עשיר ויכול היה להרשות לעצמו לרכב על סוס, והלא הוא גם הזדרז לעקדה כמו שכתוב "וישכם אברהם בבוקר", ולמרות הכל הוא בחר ליסוע על חמור.

השני שמסופר בתורה על מסעותיו הוא משה רבינו. כשהקב"ה אמר למשה במדין שילך למצרים להוציא את בני ישראל משם, מסופר: "ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכיבם על החמור" (שמות ד, כ). גם משה רבינו מסיבה כלשהי בחר דוקא בחמור כדי להגיע למצרים.

הבחירה הזאת בחמור ככלי-רכב היתה כה מוזרה, עד שהגמרא במסכת מגילה (ט, א) מספרת על תלמי המלך שכינס שבעים ושתים זקנים וצוה עליהם לתרגם את התורה ליוונית. הגמרא מונה כמה דברים שהם שינו בתרגום, אחד הדברים שהם שינו היה בפסוק שנכתב על משה רבינו שהרכיב את אשתו ובניו על החמור, והם תרגמו וירכיבם "על נושא בני אדם". ומסביר רש"י שהדבר היה כדי שתלמי המלך יחשוב שהיה זה כנראה גמל, וזאת כדי "שלא יאמר משה רבכם לא היה לו סוס או גמל".

ובכל זאת משה רבינו בחר לרכב על חמור, ובפרשתנו במחלוקת של קרח הוא פונה אל הקב"ה ואומר "אל תפן אל מנחתם", אל תקשיב להם, מדוע? כי "לא חמור אחד מהם לקחתי" אפילו את החמור שעליו רכבתי ממדין למצרים – גם אותו לא לקחתי מהם, אלא אני שילמתי עבורו.

והאדם החשוב ביותר בהיסטוריה היהודית, הוא אשר כולנו מצפים לו בכליון עינים כבר אלפי שנים, המלך המשיח, עליו אומר הנביא זכריה שהוא יגיע כשהוא רוכב על חמור: "הנה מלך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורוכב על חמור" (זכרי' ט, ט). מכאן אנו למדים שצריך ליסוע קצת יותר לאט, כמו חמורים, ולא לרוץ מהר כמו סוסים...

אבל בודאי יש כאן טעם עמוק יותר מדוע כל האנשים הגדולים שהזכרנו, למרות מהירותם, בחרו לרכב דוקא על חמורים ולא על כלי רכב חשובים יותר כמו סוסים או גמלים.

בשנת 1986 היתה לרבי מכונית מיוחדת עבורו שבאמצעותה הוא היה נוסע ממקום למקום. אחד המזכירים היה הנהג שלקח את הרבי ברכב הזה שלא היה אלא קדילק משנת 1973... המכונית כמובן היתה כבר ישנה וכבר בילתה פעמים רבות במוסך. חסידים רבים הביעו את רצונם לרכוש מכונית חדשה לרבי. אבל הרבי סירב למחווה זו שוב ושוב.

באותה שנה החליטו לרכוש קדילאק חדשה ואר וכה ולהעמיד אותה בחזית 770, האחראים לכך סברו שכשהרבי יצא ויראה שהמכונית החדשה כבר עומדת שם הוא בודאי לא יסרב ויכנס למכונית. באותו היום; הבחורים היו מרוגשים מהמכונית החדשה ובדקו אותה מכל הצדדים, וכולם ציפו בקוצר רוח לראות את תגובתו של הרבי על המתנה החדשה.

הרבי יצא מחדרו והתקרב אל הרכב, המזכיר אמר לרבי שזאת המכונית החדשה ואמר את שמו של התורם. הרבי הגיב: תמסור לו לתורם שאני מודה לו, והרבי ציטט את מאמר חז"ל "שונא מתנות יחיה", והורה שיחזירו בחזרה את המכונית החדשה, כי הוא מעונין להמשיך להשתמש במכונית הישנה. הדבר לקח דקות ארוכות עד שהביאו בחזרה את המכונית הישנה, והרבי מאוד לא היה מרוצה מכל העסק הזה.

חודשיים לאחר מכן, הרבי התייחס למאורע הזה באחת מן ההתוועדויות שלו, ואמר שניסו לשכנע אותו לקבל מכונית חדשה, היות שבמכונית הישנה הריפוד של המושב כבר השתפשף וזה לא מכו בד וכו', אך לאמיתו של דבר אין לו צורך בזה, ואדרבה – כך התבטא הרבי – עם המכונית הישנה פעלו הרבה ענינים חשובים, ולכן הוא מעונין להמשיך להשתמש דוקא במכונית הישנה! (התוועדויות' תשמ"ו ח"ג ש"פ קדושים עמ' 267).

מהי באמת הסיבה שהרבי לא רצה מכונית חדשה? את התשובה ניתן למצוא בפסוק שכתוב על משיח. הלשון הוא "עני ורוכב על חמור" אומר רש"י "עני ענוותן, רוכב על חמור – מדת ענווה היא". ומסביר הרבי (התוועדויות' תשמ"ז ח"ב ש"פ שמות עמ' 308), שגם משה וגם מלך המשיח מצד מדת הענווה הם רוכבים על חמור. מאותה סיבה אפשר לומר אפוא ש הרבי לא היה מעוניין במכונית החדשה.

ההוראה עבורינו היא שלא תמיד חייבים סוסים או גמלים, אפשר להביא את המשיח גם עם חמור פשוט...

פרוייקט בחסות "משרד השלוחים"

הדברים על אחריות הכותב בלבד